

Β' Ἡ θεωρία τῶν ψευδαισθήσεων

α. Ἡ θεωρία

1. Σύμφωνα μέ τήν θεωρία αὐτή, **οἱ μυροφόρες γυναῖκες ἔπασαν θύματα παραίσθησης ἢ ψευδαίσθησης. Ἀπό τήν συγκινησιακή τους φόρτιση** κατάντησαν σέ φαντασιώσεις καί αὐταπάτες. Νόμισαν πώς κάποι εἶδαν, χωρίς νά ἰδοῦν.

Ἔτσι ἐπλάσαν τόν μῦθο τῆς ἀναστάσεως. Ἐπηρεάσαν τούς μαθητές μέ τά λόγια τους. Καί ἄρχισαν νά ἔχουν καί ἐκεῖνοι τίς ἴδιες ψευδαισθήσεις!

Νά λοιπόν τό ἐρώτημα:

Ἀπατήθηκαν οἱ μαθητές;

Ἐπασαν θύματα παραίσθησης ἢ ψευδαίσθησης;

2. **Ἀλλά τί εἶναι οἱ παραισθήσεις ἢ ψευδαισθήσεις;**
Οἱ ψευδαισθήσεις, οἱ παραισθήσεις καί οἱ φαντασιώσεις εἶναι ἓνα θέμα πού σήμερα **ἡ ἰατρική ἐπιστήμη τό ἔχει μελετήσει ἐξαντλητικά,** χρόνια πολλά, καί σέ πολλές χιλιάδες περιπτώσεις.

Ἄς ἰδοῦμε **τά πορίσματά της:**

α. ψευδαισθήσεις μπορεῖ νά ἔχουν ἄνθρωποι μιᾶς ὠρισμένης κατηγορίας πού **ἔχουν προδιάθεση** γιά αὐτές.

β. οἱ ψευδαισθήσεις τους **ἀποτελοῦν προέκταση διαθέσεων** καί ἐπιθυμιῶν τους τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦν πολύ τήν πραγματοποίηση.

γ. **ὅταν πολλά ἄτομα** ἐπιρρεπῆ σέ ψευδαισθήσεις ἔχουν μιᾶ ταυτόχρονη ψευδαίσθηση, ἢ ψευδαίσθησή τους **ἔχει στόν καθένα διαφορετικό περιεχόμενο.**

δ. οἱ ψευδαισθήσεις ἐπέρχονται **κάτω ἀπό συνθήκες** (τόπο, χρόνο, περιστάσεις) **πού δημιουργοῦν προδιάθεση** καί ὑποβάλλουν τόν ἄνθρωπο.

ε. **ὅταν ἐπαναλαμβάνονται, παρουσιάζονται μετά ἀπό πολύ χρονικό διάστημα.**

β. **Ἐπασαν οἱ μαθητές θύματα ψευδαισθήσεων;**

Ἄς ἰδοῦμε τώρα, ἂν μπορεῖ νά ἐφαρμοσθοῦν αὐτά στούς μαθητές, γιά νά μπορέσωμε νά συμπεράνωμε, **ἂν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ἡ πίστη, στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καρπός ψευδαισθήσεων.**

1. **Οἱ μαθητές δέν εἶχαν καμμιά σχετική προδιάθεση.** Πρίν ἰδοῦν οἱ ἴδιοι τόν Χριστό, τούς εἶχαν εἰπεῖ ἄλλοι ὅτι Τόν εἶδαν, καί ἐκεῖνοι **δέν τούς ἐπίστευαν.** Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος τούς ἤλεγξε τήν ἀπιστία αὐτῶν καί σκληροκαρδία, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηνερμένον οὐκ ἐπίστευσαν (Μαρκ. 16,14)!

Ἄρα οἱ μαθητές ὄχι μόνο δέν εἶχαν σχετική προδιάθεση, ἀλλά ἦσαν καί **ἀρνητικά** προδιατεθειμένοι!

2. **Ψυχολογική ἀνάλυση τῶν μαθητῶν δείχνει ὅτι δέν ἦσαν καθόλου ἐπιρρεπεῖς σέ ψευδαισθήσεις.** Οὔτε ὁ Ματθαῖος ὁ τελώνης, οὔτε ὁ Θωμᾶς, πού ἔδειξε τόση **δυσπιστία** καί τόσο **σκεπτικισμό.** Οὔτε ὁ Πέτρος, πού ἦταν πάντοτε τόσο **τρομερά ρεαλιστής,** ὥστε νά βλέπῃ τήν μεταμόρφωση καί **ἡ πρώτη του ἀντίδραση νά ἦταν ὅτι,** γιά νά μείνῃ κανεῖς στό **Θαβάρ μέ ὁποιεσδήποτε συνθήκες, χρειάζεται κατάλυμα, σκηνές!**

3. **Οἱ ἐντυπώσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπό**

τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ ἦσαν πάντοτε οἱ ἴδιες σέ ὅλους, παρ' ὅτι ἔγιναν πολλές φορές καί ἦσαν πολλά πρόσωπα τήν κάθε φορά παρόντα (2,11,100 καί 500 πρόσωπα ταυτόχρονα!). Εἶναι ποτέ δυνατόν καί οἱ 11 μαθητές καί οἱ 500 νά ἀνῆκαν σόν ἴδιο τύπο ἀνθρώπου πού ἔχει προδιάθεση γιά ψευδαισθήσεις, ὥστε νά ἰδοῦν ἀπολύτως τά ἴδια πράγματα; **Καί θυμηθῆτε ὅτι**

● **ιατρικά εἶναι βέβαιο, ὅτι οἱ ψευδαισθήσεις εἶναι διαφορετικές σέ κάθε ἄνθρωπο μέ διαφορετικό χαρακτήρα·**

● **σήμερα εἶναι ιατρικά βέβαιο, ὅτι οἱ μαθητές εἶχαν πολύ διαφορετικό ψυχολογικό χαρακτήρα ὁ καθένας!** Οἱ χαρακτήρες τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν ἓνα φάσμα, πού καλύπτει ὅλους τούς ψυχολογικούς τύπους τῶν ἀνθρώπων.

Καί ὅμως ὅλοι οἱ μαθητές εἶχαν τίς ἴδιες πάντοτε ἐντυπώσεις ἀπό τίς ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ, **πράγμα πού ιατρικά-ἐπιστημονικά δέν ἐπιτρέπει νά λέμε ὅτι εἶναι δυνατόν οἱ ἐμπειρίες τους αὐτές νά ἦσαν ψευδαισθήσεις.**

4. Ὡς πρὸς τίς συνθῆκες (χῶρο, χρόνο, περιστάσεις) πρέπει νά μή λησμονοῦμε ποτέ, ὅτι οἱ ἐμφάνσεις τοῦ Χριστοῦ γίνονται **σέ τόπους πού δέν εὐνοοῦν καθόλου ψευδαισθήσεις:**

- **σόν δρόμο πρὸς Ἐμμαούς,**
- **σέ ἓνα κῆπο,**
- **σέ ἓνα χωράφι,**
- **στήν λίμνη Γεννησαρέτ,**
- **μεσημέρι,**

- απόγευμα,
- ἐνῶ ἐκεῖνοι περιπατοῦν συνομιλῶντας,
- ἐνῶ φαρεύουν ἀμέριμνοι,
- τούς ἀναλύει ἐπὶ ὥρες τὴν ἀγία Γραφή,
- τούς ψήνει ψάρια στὰ κάρβουνα,
- τρώει μπροστά τους ψάρι καί κερήθρα μέ μέλι,
- τούς ἐλέγχει,
- τούς ἐπιτιμᾷ,
- τούς κάνει ψυχρολουσία,
- τούς κάνει νά αἰσθάνονται ἄσχημα!

5. Οἱ ψευδαισθήσεις

- ἢ ἐπαναλαμβάνονται σέ ὅλο καί ἀραιότερα διαστήματα, μέχρι πού σβήνουν·

- ἢ γίνονται ὅλο καί συχνότερες, μέχρι πού νά καταλήξουν σέ νευρική κρίση.

Μά ἀντίθετα στούς μαθητές οἱ ἐμπειρίες τῆς ἀναστάσεως ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ 40 ἡμέρες στὸν ἴδιο ρυθμό. Τίς βλέπουν πάντοτε πολλοί μαζί καί διαρκοῦν ὥρες. Δημιουργοῦν πάντοτε γαλήνη, χαρά καί ἀκλόνητη πεποίθηση, ὅπ ὁ Χριστός ζῆ καί βασιλεύει εἰς τούς αἰῶνας.

“Ὅλα αὐτά εἶναι ἀδύνατο νά συμβιβασθοῦν μέ ὅσα δέχεται ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη γιά τίς ψευδαισθήσεις σήμε-
ρα¹⁴.